

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **F. A.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Císařem, advokátem se sídlem Hrnčířská 55/14, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2013, čj. MV-139097-7/SO-2012, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 12. 2. 2014, čj. 59 A 5/2014 - 14,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV.** Žalobci se **v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky rozhodnutím ze dne 10. 11. 2012, čj. OAM-12971-14/TP-2012, zamítlo žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu podle § 87k odst. 1 písm. d) a g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Žalovaný zamítl odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

II.

[3] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem. Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 12. 2. 2014, čj. 59 A 5/2014 - 14, řízení o žalobě zastavil dle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Učinil tak z důvodu, že žalobce ani přes výzvu krajského soudu nezaplatil za podanou žalobu soudní poplatek.

III.

[4] Usnesení krajského soud napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť podle něj bylo vydáno nezákonně a předčasně.

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti zdůraznil, že spolu s jejím podáním zaplatil i soudní poplatek za žalobu. Proto by mělo být usnesení krajského soudu zrušeno. V dané věci došlo k porušení § 7 odst. 5 s. ř. s., jelikož stěžovatel podal žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, ale k zaplacení soudního poplatku jej vyzval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci. Za této situace měl být stěžovatel vyrozuměn o tom, že jeho věc byla postoupena Krajským soudem v Ústí nad Labem k pobočce tohoto soudu v Liberci. To se však nestalo. K zaplacení soudního poplatku byl též překvapivě vyzván pobočkou Krajského soudu v Ústí nad Labem v Liberci, a to na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem, nikoliv na účet jeho pobočky v Liberci.

[6] Stěžovatel dále namítl, že před vydáním napadeného usnesení o zastavení řízení nebyl vyrozuměn o možnosti namítat podjatost soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci dle § 8 s. ř. s.

IV.

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

[8] Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu společně s podáním kasačním stížnosti nemohlo mít za následek zrušení usnesení krajského soudu čj. 59 A 5/2014 - 14. Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Ve věcech správního soudnictví neplatí § 9 odst. 7 věta první *in fine* zákona o soudních poplatcích, podle kterého lze soudní poplatek v ostatních (tedy jiných než správních) věcech zaplatit nejpozději do konce lhůty k odvolání proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku.

[11] Stěžovatel podal žalobu dne 13. 1. 2014. Soudní poplatek byl splatný samotným podáním žaloby [viz § 7 odst. 1. ve spojení s § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích]. Jelikož však stěžovatel soudní poplatek neuhradil společně s podáním žaloby, Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci jej usnesením ze dne 20. 1. 2014, čj. 59 A 5/2014 - 10, vyzval, aby tak učinil ve lhůtě 5 dnů od doručení tohoto usnesení. Stěžovatel ovšem soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatil a neuhradil jej ani do okamžiku vydání usnesení o zastavení řízení o žalobě a ani do okamžiku nabytí právní moci tohoto usnesení.

[12] V posuzované věci nabylo rozhodnutí o zastavení řízení o žalobě právní moci dne 12. 2. 2014. Nejpozději tedy v tento ten mohl stěžovatel dodatečně uhradit soudní poplatek. Učinil-li tak až vylepením kolkových známek na kasační stížnost podanou dne 25. 2. 2014 a doručenou krajskému soudu následujícího dne, učinil tak zjevně opožděně. Za takové situace neměl ani krajský soud ani Nejvyšší správní soud možnost usnesení krajského soudu o zastavení řízení s ohledem na § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zrušit a v této věci vydávat další rozhodnutí o věci.

[13] Na zákonnost usnesení o zastavení řízení nemá vliv ani skutečnost, že Krajský soud v Ústí nad Labem žalobu stěžovatele postoupil k vyřízení pobočce tohoto soudu v Liberci a ani to, že byl touto pobočkou vyzván k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu, a to na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem.

[14] Stěžovatel podal dne 13. 1. 2014 žalobu u Krajského soudu v Ústí nad Labem, který ji postoupil následující den na pobočku krajského soudu v Liberci. Dle přílohy č. 5 bod 1 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, byla v obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem zřízena pobočka v Liberci. To ale neznamená, že by se jednalo o dva samostatné soudy, ale naopak jde stále o tentýž soud – Krajský soud v Ústí nad Labem. Otázka, který senát bude konkrétní věc posuzovat, pak závisí na rozvrhu práce pro tento soud, který je uveřejněn mj. na webových stránkách www.justice.cz. Nejvyšší správní soud z rozvrhu práce Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec pro rok 2014 ověřil, že senát 59 A této pobočky je povolán k rozhodování ve věcech, v nichž je žalovaným Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců z obvodu Ústeckého a Libereckého kraje.

[15] Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že tento postup není možné považovat za případ (nutné či vhodné) delegace ve smyslu § 9 s. ř. s. Krajskému soudu v Ústí nad Labem nevznikla povinnost stěžovatele informovat o tom, že věc postupuje, a to v souladu s rozvrhem práce, na svou pobočku, příp. mu umožnit se vyjádřit k tomuto postupu ve smyslu § 9 odst. 3 s. ř. s. Z téhož důvodu se zde nejedná ani o otázku místní příslušnosti správních soudů ve smyslu § 7 odst. 5 s. ř. s., jak se domnívá stěžovatel.

[16] Postoupil-li Krajský soud v Ústí nad Labem, u něhož byla podána žaloba bez zaplacení soudního poplatku, věc pobočce tohoto soudu v Liberci, musela právě tato pobočka vyřešit jednu z podmínek meritorního posouzení věci, tj. zaplacení soudního poplatku. Nejvyšší správní soud v uvedeném postupu neshledal žádné pochybení. Stejně tak pobočka Krajského soudu v Ústí nad Labem v Liberci nepostupovala v rozporu se zákonem, pokud stěžovatele vyzvala k zaplacení soudního poplatku na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem, jelikož se stále jedná o tentýž krajský soud. Z výzvy ze dne 20. 1. 2014 zřetelně vyplývá, kterému soudu a na jaký účet má být soudní poplatek zaplacen a zejména jaké důsledky bude pro stěžovatele mít nesplnění poplatkové povinnosti. Ze soudního spisu nevyplývá, že by stěžovatel v průběhu soudního řízení vyjádřil (jakkoliv nedůvodně) pochybnosti či výhrady proti uvedené výzvě krajského soudu.

[17] Důvodnou není ani námitka, podle které stěžovatel nebyl před vydáním napadeného usnesení čj. 59 A 5/2014 - 14 vyzván o možnosti namítat podjatost soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Stěžovatel byl již doručením výzvy k zaplacení soudního poplatku ze dne 20. 1. 2014, čj. 59 A 5/2014 - 10, obeznámen s tím, že ve věci bude rozhodovat senát 59 A, jehož složení i projednávaná agenda je zjištělná z veřejně přístupného rozvrhu práce. Stěžovatel po celou dobu řízení před krajským soudem ani Nejvyšším správním soudem nenamítl podjatost některého z členů rozhodujícího senátu (Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová a JUDr. Pavel Vacek), přestože je takovou námitku třeba uplatnit do jednoho týdne ode

dne, kdy se účastník řízení o podjatosti dozvěděl (§ 8 odst. 5 věta druhá s. ř. s.). Za takové situace nemohla mít skutečnost, že krajský soud stěžovatele výslovně nepoučil o možnosti vznést námitku podjatosti, vliv na zákonnost kasační stížnosti napadeného usnesení.

[18] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že důvody podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. nejsou dány a kasační stížnost není důvodná. Jelikož v řízení o kasační stížnosti nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[19] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[20] Protože soudní poplatek za podanou žalobu zaplatil stěžovatel v době, kdy již k tomu nebyl povinen, stěžovateli se podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrací částka, kterou vynaložil na jeho zaplacení. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. června 2014

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu